

مطالعه فلورستیک جنگل کاسف (استان خراسان رضوی)

حسن زارع مایوان^{۱*}، جواد محمدی^۱، حمید اجتهادی بجهستانی^۲ و کریم پاساد^۱

دریافت: ۱۳۹۲/۴/۱۸ / پذیرش: ۱۳۹۲/۸/۴

^۱دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس تهران، تهران

^۲دانشکده علوم پایه، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

*مسئول مکاتبات: zare897@yahoo.com

چکیده. جنگل کاسف با مساحتی بالغ بر ۱۲ هکتار در فاصله ۲۰ کیلومتری شمال شهرستان بردسکن در منطقه ای کوهستانی و خشک، در ارتفاع ۱۵۸۰ تا ۱۶۳۰ متر از سطح دریا با شیب ۱۵ درصد در جهت غربی-شرقی واقع شده است. پوشش گیاهی این منطقه در پاییز ۱۳۹۱، پس از نمونه برداری هایی در بهار و پاییز ۱۳۹۱، به روش فلورستیک مطالعه و سپس شکل های زیستی و پراکنش جغرافیایی آنها تعیین شد. به طور کلی در منطقه ۶۹ گونه متعلق به ۲۹ تیره وجود دارد که ۲۵ تیره دولپه ای و ۳ تیره تک لپه ای هستند و یک تیره نیز متعلق به بازدانگان است. بزرگ ترین تیره ها نعنای (Lamiaceae) با ۱۱ گونه، کاسنی (Asteraceae) با ۹ گونه و تیره میخک (Caryophyllaceae) با ۵ گونه هستند. شکل های زیستی اصلی منطقه عبارتند از: تروفیت ها با ۳۶٪ (۲۵ گونه)، همی کریپتوفیت ها ۲۹٪ (۲۰ گونه)، کامفیت ها ۱۶٪ (۱۱ گونه)، فانروفیت ها ۱۳٪ (۹ گونه) و کریپتوفیت ها با ۶٪ (۴ گونه). درصد بالای همی-کریپتوفیت ها نشان دهنده اقلیم سرد و کوهستانی منطقه است و درصد بالای تیره کاسنی و حضور گونه هایی هم چون اسپند (*Peganum harmala*) نشان دهنده تخریب بالای پوشش گیاهی و عدم نظارت و مدیریت مناسب بر محیط زیست این منطقه است.

واژه های کلیدی. فلور، پراکنش جغرافیایی، شکل زیستی

Floristic study of Kasf forest (Khorasan Razavi Province)

Hassan Zare- Maivan^{*1}, Javad Mohammadi¹, Hamid Ejtehad- Bajestani² and Karim Pasad¹

Received 09.07.2013/ Accepted 26.10.2013

¹School of Biological Sciences, Tarbiat Modarres University, Tehran, Iran

²Faculty of Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

*Correspondent author: zare897@yahoo.com

Abstract. Kasf forest, with an area of over 12 ha, running in the east-west direction and located at a distance of 20 kilometers in the north of the city of Bardaskan in a mountainous arid region. The minimum and maximum temperature of the area ranges between -10° C and +45° C. The average annual precipitation of the region is 155 mm. The altitude of the forest is about 1600 m above sea level with a 15% slope. The vegetation of this forest was studied using floristic methods 2 years after a devastative fire and life forms and geographical distributions of plant species were determined. Sixty nine plant species belonged to 29 families (25 Dicots, 3 monocots and one gymnosperm). The largest families were the Lamiaceae with 11, Asteraceae with 9 and Caryophyllaceae with 5 species. The percentages of life forms were determined as follows: Therophytes with 36% (25 species), Hemicryptophytes with 29% (20 species), Chamaephytes with 16% (11 species), Phanerophytes with 13% (9 species) and Cryptophytes with 6% (4 species) of total investigated species. The high percentage of Hemicryptophytes indicated the dominance of cold mountainous climate and the presence of Asteraceae species such as harmala (*Peganum harmala*) showed that a severe disturbance had taken place in the region, which indicated a poor ecological administration in the studied region.

Keywords. flora, geographical distribution, life form

مقدمه

به طور کلی، پوشش گیاهی هر منطقه یکی از مهم ترین پدیده های نمود چهره و سیمای طبیعت و بهترین راهنمای قضاوت درباره عوامل بوم شناختی آن منطقه است (Amiri, 2010). فلور هر منطقه نتیجه واکنش های جامعه زیستی در برابر شرایط محیط کنونی و تکامل گیاهان در دوران گذشته است. با توجه به نقش شناسایی گیاهان و اهمیت انکارناپذیر آن در شناخت توان طبیعی محیط و بهره گیری هرچه بیش تر و معقول تر از محیط زیست و به سازی آن، شناسایی علمی گیاهان در هریک از این زمینه ها، چه از نظر پژوهشی و چه از نظر کاربردی، اهمیت بنیادی و کلیدی پیدا کرده است. همچنین بررسی منشأ جغرافیایی و بررسی فلورستیک هر منطقه یکی از مؤثرترین روش ها برای مدیریت و حفاظت از ذخایر توارثی زیست مندان موجود است (وائقی، ۱۳۸۷). شناسایی تنوع درونی پوشش گیاهی یک منطقه جنگلی کویری، به منظور کاربرد روش های مدیریتی ضروری برای حفظ این تنوع (با در نظر داشتن روندهای تخریبی وارد بر آن) امروزه جایگاه ویژه ای دارد. با آگاهی جامع از چنین تنوعی می توان اولاً کارایی مدیریت حاکم بر منطقه را به خوبی ارزیابی کرد، ثانیاً زمینه نجات گونه های در معرض خطر انقراض در آن منطقه را فراهم آورد (قهرمانی نژاد، ۱۳۹۱). جنگل مهم ترین منبع ذخیره تنوع گونه های چوبی موجودات روی کره زمین است و پوشش گیاهی جنگل ها بقای گسترده وسیعی از موجودات را حمایت می کند و نقش مهمی در کاهش و کنترل فقر در مناطق خشک و جلوگیری از تبدیل این مناطق به بیابان دارد و به نوعی جنگل ها حافظ بقا و کارآیی مناطق خشک هستند. ایران ۱۲/۴ میلیون هکتار عرصه جنگلی دارد که چیزی در حدود ۷/۶ درصد مساحت کل کشور را دربرمی گیرد، که بر طبق نظر کارشناسان جهانی از جمله سازمان F.A.O (Food and Agriculture Organization of the United Nations) ایران جزء

کشورهای دارای پوشش جنگلی زیر ده درصد تلقی می شود. با توجه به رقم سرانه جنگل (در جهان ۰/۶ هکتار و در کشور ما حدود ۰/۲ هکتار) و مسئله کمبود پوشش جنگلی در کشور و از آنجا که تاکنون هیچ مطالعه اکولوژیکی و فلورستیکی در جنگل کاسف انجام نشده است، بررسی و شناخت گونه های گیاهی این منطقه ضروری به نظر می رسد. بنابراین هدف این تحقیق تعیین فهرست فلورستیک، طیف زیستی و کورولوژی گونه های گیاهی منطقه تحت بررسی است.

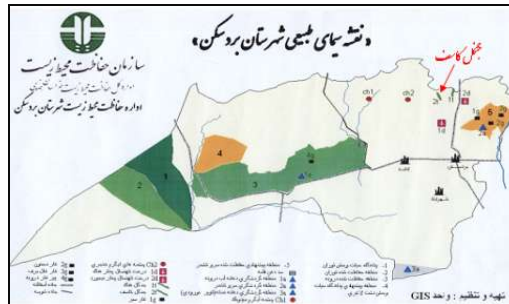
مواد و روش ها

ویژگی های منطقه بررسی شده

شهرستان بردسکن در حاشیه شمالی کویر نمک، بین ۵۶ درجه و ۱۴ دقیقه تا ۵۸ درجه و ۱۵ دقیقه طول و ۳۴ درجه و ۴۲ دقیقه عرض جغرافیایی، با مساحت تقریبی ۷۶۶۴ کیلومترمربع در فاصله ۲۶۵ کیلومتری جنوب غربی مشهد مقدس قرار دارد. ارتفاع این شهر از سطح دریا ۹۸۵ متر است. اقلیم این شهرستان از دو منطقه کوهپایه ای شمال و جلگه ای جنوب شامل بیابان، نمک زار و شنزارهای حاشیه کویر نمک شکل گرفته است.

روستای کاسف یکی از روستاهای منطقه کوهپایه ای شهرستان بردسکن است که در فاصله ۲۰ کیلومتری شمال این شهرستان، بین ۳۰" و ۵۲" و ۵۷° تا ۵۸° و ۰۰" و ۰۰° و ۵۸° طول شرقی و ۳۰" و ۲۲' و ۳۵° تا ۳۵° و ۰۰" و ۳۰' و ۳۵° عرض شمالی، در منطقه ای کوهستانی و خشک با حداقل دمای ۱۰- و حداکثر دمای C ۴۵+ و میزان بارش متوسط ۱۵۵ میلی متر در سال، در ارتفاع ۱۵۸۰ تا ۱۶۳۰ متر از سطح دریا با شیب ۱۵ درصد در جهت غربی- شرقی واقع شده است (شکل ۱). جنگل کاسف با مساحتی بالغ بر ۱۲ هکتار در قسمت شمالی این روستا قرار دارد. کاسف از نظر

مورفولوژیکی عمدتاً تپه ماهوری تا صخره‌ای و ستیخ‌افراشته و به ندرت واجد دشت‌های آبرفتی کم‌وسعت است.

شکل ۱- سیمای طبیعی شهرستان بردسکن و موقعیت جغرافیایی جنگل کاسف.

Fig. 1. Bardaskan city natural landscape and geographical location of forest Kasf.

روش پژوهش

تعیین شکل زیستی به وسیله سیستم رانکایر انجام گرفت. این رده‌بندی براساس موقعیت و چگونگی حفاظت جوانه‌های مسئول بقای نسل گیاه در فصل نامساعد است. سپس طیف زیستی گیاهان منطقه ترسیم شد. مناطق پراکنش گونه‌های گیاهی شناسایی شده از منطقه با استفاده از کتاب‌های فلور و منابع مذکور تعیین شد.

نتایج

نوع اقلیم منطقه براساس ضریب خشکی دومارتن (۳/۵۶) $I=$ «خشک» و براساس ضریب رطوبتی آمبرژه (۱۰/۰۴) $Q=$ نیز «خشک» تعیین شد. نتایج نمونه‌برداری و شناسایی گونه‌های گیاهی نشان می‌دهد در منطقه جمعاً ۶۹ گونه متعلق به ۲۹ تیره گیاهی حضور دارد. در میان تیره‌های موجود، ۲۵ تیره شامل ۶۲ گونه دولپه‌ای و ۳ تیره شامل ۶ گونه تک‌لپه‌ای هستند و یک تیره یک گونه‌ای نیز متعلق به بازدانگان است. مهم‌ترین تیره‌های گیاهی منطقه از نظر غنای گونه‌ای به ترتیب تیره نعنای (Lamiaceae) با ۱۱ گونه، تیره کاسنی (Asteraceae) با ۹ گونه و تیره میخک (Caryophyllaceae) با ۵ گونه هستند (شکل ۲). تقسیم-

برای تعیین فلور منطقه، ابتدا اطلاعات لازم مانند آمارهای هواشناسی (از ایستگاه هواشناسی شهرستان بردسکن) و نقشه‌های توپوگرافی (از اداره منابع طبیعی شهرستان بردسکن) گردآوری شدند. اقلیم منطقه از روش دومارتن با استفاده از ۲ پارامتر بارندگی (P)، و درجه حرارت (T) طبق رابطه $I=P/(T+10)$ (ضریب خشکی) و روش آمبرژه با استفاده از پارامترهای متوسط بارندگی سالانه (P)، متوسط حداکثرهای دما در گرم‌ترین ماه سال (برحسب درجه کالوین) (M^2) و متوسط حداقل‌های دما در سردترین ماه سال (برحسب درجه کالوین) (m^2) طبق رابطه $Q=2000P/(M^2-m^2)$ (ضریب رطوبتی آمبرژه) محاسبه شد. نمونه‌های گیاهی در بهار و پاییز ۱۳۹۱، از منطقه جمع‌آوری شد و پس از پرس و خشک شدن در پاییز همان سال برای شناسایی به آزمایشگاه سیستماتیک دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد انتقال یافت و به کمک فلورهای ایرانیکا (Rechinger, 1963)، کورموفیت‌های ایران (Ghahreman, 2004)، فلور رنگی ایران (Ghahreman, 2006) و فلور ایران (اسدی، ۱۳۸۴) شناسایی شد.

بحث

با توجه به موقعیت قرارگیری این جنگل، که درون دره ای در حدفاصل ۲ کوه و در اطراف آبراهه ای که از این دره می گذرد رویده است و با توجه به گونه های غالب این منطقه مانند بید، زبان گنجشک، چنار و تمشک، می توان گفت این جنگل از نوع جنگل های کویری (Oasis) است که در منطقه ای با آب و هوای خشک و نسبتاً سرد به وجود آمده است.

منطقه مطالعه شده از نظر جغرافیایی به ناحیه ایران و تورانی تعلق دارد که با توجه به نتایج حاصل که ۶۴ درصد از گونه ها در منطقه ایران و تورانی پراکنش دارند، این مطلب تأیید می شود. طبق نظر Archibold فراوانی گیاهان همی کریتوفیت در یک منطقه نشان دهنده اقلیم سرد کوهستانی آن است (Archibold, 1995)، که نتایج این بررسی غلبه همی کریتوفیت ها و تروفیت ها را در منطقه نشان می دهد. دلیل اینکه تروفیت ها بیشترین درصد را بین اشکال زیستی در منطقه دارند، تخریب هایی است که در منطقه صورت گرفته است زیرا تحقیقات نشان می دهد که تروفیت ها پس از تخریب در پوشش گیاهی یک منطقه افزایش می یابند (قهرمانی نژاد، ۱۳۹۱؛ امیری، ۱۳۸۷).

با توجه به گرم و خشک بودن فصل تابستان و فقدان بارش نزولات آسمانی در این فصل، سازگاری کامفیت ها با چنین شرایط اقلیمی باعث شده که آنها به منزله مقاوم ترین عناصر گیاهی درصد نسبتاً بالایی از رستنی های دائمی و پایدار منطقه را به خود اختصاص دهند و در مقابل، تروفیت ها به علت عدم تحمل نسبت به فصول خشک، با نامساعد شدن شرایط محیطی و بروز گرما خزان می کنند و چرخه زندگی خود را به پایان می رسانند (دولتخواهی، ۱۳۹۰). یکی از دلایل حفظ ذخیره رطوبت خاک، غالب بودن عناصر گیاهی همی کریتوفیت و کامفیت در دامنه های

بندی فلور منطقه براساس شکل زیستی گونه ها نشان می دهد که در این منطقه تروفیت ها با ۳۶٪ (۲۵ گونه) بیشترین درصد، همی کریتوفیت ها ۲۹٪ (۲۰ گونه)، کامفیت ها ۱۶٪ (۱۱ گونه)، فانروفیت ها ۱۳٪ (۹ گونه) و کریتوفیت ها با ۶٪ (۴ گونه) کمترین درصد فلور را به خود اختصاص می دهند (شکل ۳).

پراکنش جغرافیایی گیاهان منطقه به این صورت است:

۶۲/۳٪ ایران و تورانی، ۱۰/۱٪ ایران و تورانی و مدیترانه ای، ۵/۷٪ ایران و تورانی و اروپا سیری، ۱/۴٪ ایران و تورانی و صحرا-سندی، ۱۱/۶٪ ایران و تورانی مدیترانه ای اروپا-سیری و ۸/۷٪ پراکنش جهانی دارند (شکل ۴).

گونه های غالب در اشکوب علفی عبارت اند از:

Scandix pecten-veneris, *Alyssum linifolium*, *Bromus tectorum*, *Nepeta bracteata*, *Lactuca glaucaifolia*, *Chenopodium botrys*, *Ziziphora tenuior*

و گونه های غالب در اشکوب درختی عبارت اند از:

Platanus orientalis, *Salix alba*, *Fraxinus rotundifolia*, *Rubus sanctus*, *Populus alba*

گونه های بوم زاد منطقه عبارت اند از:

Dianthus orientalis subsp. *aucheri*, *Pteropyrum stenocalyx*

گونه های نادر منطقه عبارت اند از:

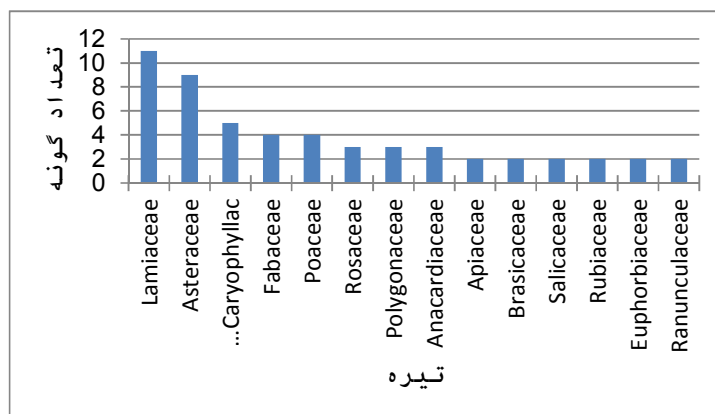
Astragalus schahrudensis, *Cleome khorassanica*, *Salvia leriifolia*

گونه های جهانزی منطقه عبارت اند از:

Bromus tectorum, *Descurainia sophia*, *Cirsium arvense*, *Mentha longifolia*, *Solanum nigrum*, *Juncus articulatus*

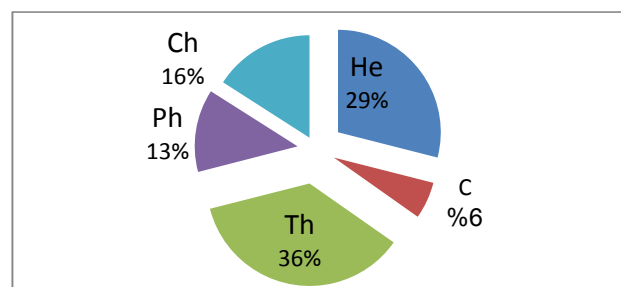
لپه ای ها به دولپه ای ها در محیط خشکی معمولاً یک به چهار تا پنج است، چون سازش های عمده ای که گیاهان دولپه ای در جهت زیست در مناطق خشک پیدا کرده اند، کمتر در تک لپه ای ها دیده می شود (Hutchinson, 1975). گونه *E. major* متعلق به تیره Ephedraceae، تنها گونه بازدانه در این منطقه است که به صورت گیاه خشکی پسند در ارتفاعات می روید. با توجه به اینکه خراسان قدیم ۱۱۴ گونه بومزاد دارد، در مقایسه با آن، منطقه مطالعه شده با ۲ گونه بومزاد حدود ۱/۷۵ درصد از کل گونه های بومزاد خراسان و ۰/۱۱ درصد از کل گونه های بومزاد ایران (۱۸۱۰) را دربرمی گیرد.

شیب دار ارتفاعات کوهستانی است و تنوع اشکال زیستی کامفیت ها نقش بسیار تعیین کننده ای در تثبیت خاک به ویژه در نواحی شیب دار کوهستانی به عهده دارد و پناهگاهی برای استقرار عناصر زیستی همچون تروفیت ها را فراهم می آورد (بتولی، ۱۳۸۲). مطالعات هم چنین نشان داده است هنگامی که درصد تخریب پوشش گیاهی در ناحیه ای افزایش می یابد، اعضای برخی تیره های گیاهی نظیر Asteraceae حضور بیشتری در فلور منطقه پیدا می کنند که این نکته به خوبی غلبه اعضای خانواده کاسنی (۱۵/۵۱٪) را در منطقه سوخته توجیه می کند (قهرمانی نژاد، ۱۳۹۱؛ واتقی، ۱۳۸۷). براساس نتایج به دست آمده ۸۹٪ گونه ها را دولپه ای ها، ۹٪ را تک لپه و ۲٪ دیگر را بازدانگان تشکیل داده اند. طبق نظر Hutchinson، به طور کلی نسبت تک-

شکل ۲- تیره های دارای بیشترین تعداد گونه در منطقه.

Fig. 2. The families with the highest number of species in the study area.

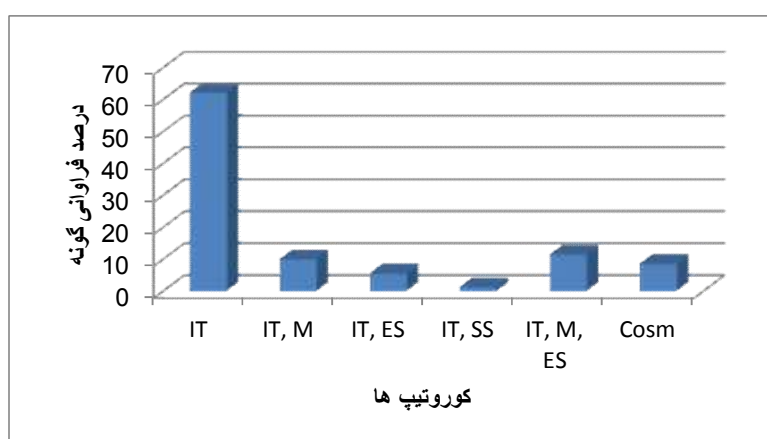

شکل ۳- طیف شکل های زیستی در ترکیب فلورستیک منطقه.

Th= تروفیت، Ch= کامفیت، He= همی کریپتوفیت، C= کریپتوفیت، Ph= فانروفیت

Fig. 3. Spectrum of life forms in the floristic composition of the study area.

Th= Therophytes, Ch= Chamephytes, He= Hemicryptophytes, C= Cryptophytes, Ph= Phanerophytes

شکل ۴- فراوانی پراکنش جغرافیایی گیاهان منطقه.

IT= ایران و تورانی، M= مدیترانه ای، ES= اروپا- سیری، SS= صحرا- سندی، Cosm= جهانی

Fig. 4. Frequency of geographical distribution of the area plants.

جدول ۱- فهرست نام علمی، شکل زیستی و کورتیپ گونه های گیاهی منطقه.

Table 1. List of scientific names and life forms of plant species of the study area.

ردیف	نام علمی	نام فارسی	شکل زیستی*	کورتیپ**
Anacardiaceae				
۱	<i>Pistacia atlantica</i> Desf.	بنه	Ph	IT
۲	<i>Eryngium billardieri</i> F.Delaroche	زول	He	IT

IT	He	کما	<i>Ferula ovina</i> (Boiss.) Boiss.	۳
Apiaceae				
IT	He	کندل	<i>Dorema hyrcanum</i> Kos-Pol	۴
ES-M-IT	Th	سوزن چوپان	<i>Scandix pecten-veneris</i> L.	۵
Asteraceae				
IT	Ch	درمنه کوهی	<i>Artemisia aucheri</i> Boiss.	۶
ES-IT	He	بومادران البرزی	<i>Achillea millefolium</i> L.	۷
IT	Th	کاجیره	<i>Carthamus oxyacantha</i> M.B.	۸
Cosm	C	کنگر وحشی	<i>Cirsium arvense</i> (L.) Scop. var. <i>arvens</i>	۹
IT	Ch	گل گندم بوته ای	<i>Centaurea virgata</i> Lam.	۱۰
IT	He	-	<i>Cousinia lachnosphaera</i> Bunge	۱۱
IT	He	شکر تیغال، تیهال	<i>Echinops cephalotes</i> DC.	۱۲
IT	He	کنگر خوراکی	<i>Gundelia tournefortii</i> L.	۱۳
IT	Th	کاهوی نوک دراز	<i>Lactuca glauciifolia</i> Boiss.	۱۴
Boraginaceae				
ES-IT-M	Th	آفتاب پرست	<i>Heliotropium europaeum</i> L.	۱۵
Berberidaceae				
ES-M-IT	Ph	زرشک معمولی	<i>Berberis vulgaris</i> L.	۱۶
Brassicaceae				
IT-M	Th	قدومه ی برگ باریک	<i>Alyssum linifolium</i> Steph. ex Willd.	۱۷
Cosm	Th	خاکشیر شیرین	<i>Descurainia sophia</i> (L.) Webb & Berth	۱۸
Capparaceae				
IT	Th	جغجغه	<i>Cleome khorassanica</i> Bge. & Bein. ex Boiss.	۱۹
Caryophyllaceae				
IT	Ch	چوبک	<i>Acantophyllum glandulosum</i> Bunge ex Boiss.	۲۰
IT	Ch	میخک شرقی	<i>Dianthus orientalis</i> Adams subsp. <i>Stenocalyx</i> (Boiss.) Rech.f.	۲۱

IT	Th	گچ دوست	<i>Gypsophila bicolor</i> (Freyn & Sint.) Grossh.	۲۲
IT	Th	-	<i>Minuartia meyeri</i> (Boiss.) Bornm.	۲۳
IT-M	Th	قلیانی	<i>Silene conoidea</i> L.	۲۴
Chenopodiaceae				
IT-M	Th	درمنه ترکی	<i>Chenopodium botrys</i> L.	۲۵
Dipsacaceae				
IT	Th	لانه کیو تری	<i>Scabiosa persica</i> Boiss.	۲۶
Ephedraceae				
ES-IT	Ch	ارمک کبیر	<i>Ephedra major</i> Host	۲۷
Euphorbiaceae				
IT	He	فرفیون	<i>Euphorbia szovitsii</i> Fisch. & C.A.Mey.	۲۸
ES-IT	Th	فرفیون	<i>Euphorbia helioscopia</i> L.	۲۹
Fabaceae				
IT-Ss	Th	گون	<i>Astragalus commixtus</i> Bunge	۳۰
IT	He	گون	<i>Astragalus schahrudensis</i> Bunge	۳۱
IT	Ch	خارشتر	<i>Alhagi persarum</i> Boiss. & Buhse	۳۲
IT	Th	شنبلیله وحشی	<i>Trigonella monantha</i> C.A.Mey.	۳۳
Juncaceae				
Cosm	C	سازو-سمار	<i>Juncus articulatus</i> L.	۳۴
Lamiaceae				
IT-M	Th	-	<i>Acinos graveolens</i> (M.B.) Link.	۳۵
IT	He	سنبل بیابانی	<i>Eremostachys macrophylla</i> Montbr & Auch.	۳۶
IT	Ch	گل اروانه	<i>Hymenocrater bituminosus</i> Fisch. & C.A. Mey.	۳۷
IT	Th	بالنگو	<i>Lallemantia royleana</i> (Benth.in wall.) Benth.	۳۸
IT-M	Ch	فراسیون	<i>Marrubium vulgare</i> L.	۳۹
Cosm	C	پونه	<i>Mentha longifolia</i> (L.) Hudson	۴۰

IT	Th	پونه سای برگه دار	<i>Nepeta bracteata</i> Benth.	۴۱
IT	He	-	<i>Nepeta persica</i> Boiss.	۴۲
IT	He	نوروزک	<i>Salvia leriifolia</i> Benth.	۴۳
IT-M	He	کلپوره	<i>Teucrium polium</i> L.	۴۴
IT	Th	کاکوتی	<i>Ziziphora tenuior</i> L.	۴۵
Liliaceae				
IT	C	سریش	<i>Eremurus olgae</i> Regel	۴۶
Oleaceae				
IT	Ph	زبان گنجشک	<i>Fraxinus rotundifolia</i> Mill.	۴۷
Platanaceae				
ES-IT	Ph	چنار شرقی	<i>Platanus orientalis</i> L.	۴۸
Plumbaginaceae				
IT	Ch	کلاه میرحسن	<i>Acantholimon spinicalyx</i> Koeie & Rech.f.	۴۹
Poaceae				
Cosm	Th	جارو علفی	<i>Bromus tectorum</i> L.	۵۰
IT	He	ملیکا	<i>Melica persica</i> Kunth.	۵۱
ES-M-IT	He	دم روباهی	<i>Phleum phleoides</i> (L.) Karsten	۵۲
IT-M	He	ریش	<i>Stipa barbata</i> Desf.	۵۳
Polygonaceae				
IT	He	هفت بند عقریگی	<i>Polygonum paronychioides</i> C.A.Mey. ex Hohen.	۵۴
IT	Ph	پرند	<i>Pteropyrum aucheri</i> Jaub. & Spach	۵۵
IT	He	ترشک ایرانی	<i>Rumex chalepensis</i> Mill.	۵۶
Ranunculaceae				
M-IT-ES	Th	گل آفتاب رو	<i>Ceratocephalus falcetia</i> (L.) Pers.	۵۷
IT	Th	زبان در قفای شرقی	<i>Consolida orientalis</i> (J. Gay) R. Schrod.	۵۸
Rosaceae				
IT-M	Ph	تمشک درختی	<i>Rubus sanctus</i> Schreb	۵۹

IT	Ch	رز ایرانی	<i>Rosa persica</i> Mielx ex Juss.	۶۰
IT	Ph	رز سفید	<i>Rosa beggeriana</i> Schrenk	۶۱
Rubiaceae				
IT	Ch	روناس	<i>Rubia florida</i> Boiss.	۶۲
IT-M-ES	Th	شیرینیر	<i>Galium aparine</i> L.	۶۳
Salicaceae				
IT	Ph	بید سفید	<i>Salix alba</i> L.	۶۴
IT	Ph	سپیدار	<i>Populus alba</i> L.	۶۵
Scrophulariaceae				
IT-M-ES	Th	سیزب عشقه‌ای	<i>Veronica hederifolia</i> L.	۶۶
Solanaceae				
Cosm	Th	تاجریزی سیاه	<i>Solanum nigrum</i> L.	۶۷
Valerianaceae				
IT	He	سنبل الطیب	<i>Valeriana sisymbriifolia</i> Vahl.	۶۸
Zygophyllaceae				
ES-M-IT	He	اسپند	<i>Peganum harmala</i> L.	۶۹

* شکل زیستی: Th = تروفیت، Ch = کامفیت، He = همی کریپتوفیت، C = کریپتوفیت، Ph = فانروفیت

** کوروتیپ: IT = ایران و تورانی، M = مدیترانه‌ای، ES = اروپا-سیبری، SS = صحرا-سندی، Cosm = جهانی

منابع/References

- اسدی، م.، معصومی، ع.ا.، خاتم‌ساز، م. و مظفریان، و.ا. ۱۳۸۴. - فلور ایران. انتشارات موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع.
- امیری، ص.، زکایی، م.، اجتهادی، ح. و مظفریان، و. ۱۳۸۷. معرفی فلور، شکل زیستی و پراکنش جغرافیایی گیاهان
- حوزه آبخیز تیرگان (استان خراسان). - نشریه علوم دانشگاه تربیت معلم ۸: ۱۶-۱.
- بتولی، ح. ۱۳۸۲. - تنوع زیستی و غنای گونه‌ای عناصر گیاهی ذخیره گاه قراآن کاشان ۶۱: ۱۰۳-۸۵

Amiri, M.S. and Jabbarzadeh, P. 2010. Floristic study of Zangelanlo watershed (Khorassan, Iran). – Taxonomy and Biosystematics 2:1-16.

Archibold, O.W. 1995. – Ecology of World Vegetation. Chapman and Hall Inc., London.

Ghahreman, A. 2004. – Cormophytes of Iran (Plant systematics. Iran University Press, 736p, Tehran.

Ghahreman, A. 1978-2006. – Flora of Iran / Flore de l' Iran en couleurs naturelles. Tehran: la Societe Nationale Pour la Conservation des Ressources Naturelles et de l'Enviromnent Humain.

Hutchinson, G.E. 1975. – A Treatise on Limnology, Limnological Botany. John Wiley & Sons Inc., 645 p, New York.

Rechinger, KH. Since 1963. – Flora Iranica. Graz: Akademische Druck-u Verlagsanstalt.

دولتخواهی، م.، عصری، ی. و دولتخواهی، ع. ۱۳۹۰. بررسی فلورستیک منطقه حفاظت شده ارژن پریشان در استان فارس. – تاکسونومی و بیوسستماتیک ۳: ۳۱-۴۶.

قهرمانی نژاد، ف.، طهماسبی، ا. و مظفریان، و. ۱۳۹۱. بررسی فلورستیک حوضه آبریز شلم از منطقه حفاظت شده مانش و قلارنگ (رشته کوه های زاگرس، استان ایلام، ایران). – نشریه علوم دانشگاه تربیت معلم ۱۱: ۸۴-۶۹.

واتقی، پ.، اجتهادی، ح. و زاهدی پور، ح. ۱۳۸۷. بررسی فلور، شکل زیستی و کورولوژی عناصر گیاهی در ارتفاعات کلات-زیرجان گناباد، خراسان رضوی، ایران. – نشریه علوم دانشگاه تربیت معلم ۸: ۵۴۷-۵۵۸.